

ת"פ 11775/01/14 - מדינת ישראל נגד נאיף נמר

בתי המשפט
בית משפט השלום
בירושלים
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

ת"פ 11775-01-14

תאריך: 02 ביוני 2014

המאשימה מדינת ישראל
נגד
נאיף נמר

הנאשם

נוכחים:
ב"כ המאשימה מר יובל עזרא, מתמחה
הנאשם ובא כוחו עו"ד רבאח

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו התפרצות למקום מגורים וגניבה; בתמצית הדברים, גנב הנאשם מתוך דירה בירושלים אליה התפרץ תכשיטים בשווי של כ- 15,000 דולר, אותם מכר בהמשך לאחר.
2. עמדת התביעה למאסר ממושך, זאת בשים לב לחומרת העבירה, למתחם הענישה אליו אתייחס להלן, ולעברו הפלילי של הנאשם, במסגרתו אף תקף לחובתו מאסר מותנה רלוונטי להפעלה.
3. מתחם הענישה. מתחם הענישה הרלוונטי להתפרצות וגניבה, בין 10 ל - 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בתוך כך יודגש, שגם לשווי הרכוש שנגנב חלק בשיקול דעתו של בית המשפט.
4. אפתח בנקודה העיקרית שלזכות הנאשם - כי הודה תוך קבלת אחריות וחיסכון בזמנו של בית המשפט.
5. על הפרק נאשם שלחובתו עבר פלילי רב. הורשע הוא שש פעמים בעבירות מסוגים שונים, בכללן עבירות רכוש, עבירות מין, שוד מזוין, אלימות ועוד. אף ריצה הוא עונשי מאסר ממשיים. בשנת 2000 נשלח לארבע וחצי שנות מאסר, ובשנת 2005 לעוד 30 חודש. על פני הדברים, על הפרק נאשם שנשקפת ממנו מסוכנות

ניכרת בתחומים רבים ושונים.

6. בהמשך לאמור יצוין, שלחובת הנאשם אף מאסר מותנה רלוונטי להפעלה בפרשתנו, שנגזר עליו ביום 1.12.2008, שארכו - שנה.

7. על שולחן בית המשפט תסקיר שהוכן בעניינו של הנאשם. התסקיר מגולל נסיבות חיים קשות מאוד, ולא בכדי סבר בא כוחו הנכבד להדגיש זאת במרכז סיכומיו. קשה לחלוק על הטרגדיה המתמשכת שהיא מנת חלקו של הנאשם. עם זאת, יוטעם כבר בשלב זה, שבית המשפט פסק, וחזר ופסק, פעמים לאין מספר, שאין נסיבות חיים קשות עשויות להצדיק כל דבר, וכשבטחון הציבור ושלומו נמצאים על הכף, משקלם גדל שבעתיים מכל שניתן ללמוד מנסיבות חיי הקשות של כל נאשם נתון, קשות ככל שיהיו. ראה ע"פ 843/07 **טארק אבו גנאם נ' מדינת ישראל** (פורסם, 25.2.2007) ובהמשך, הלכת בית המשפט מיום 15.3.2010 בעניין אברהם אורנשטיין -

"ההכרעה בעניין העונש אינה פשוטה.. על הכף האחת מונחות נסיבותיו האישיות הקשות של המערער, והפגיעה הקשה במשפחתו לאור מאסרו, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן. מן הצד השני, כפי שציינה המשיבה, יש להניח על הכף את המעשים הקשים אותם ביצע. כלל ידוע הוא כי ככל שחומרת העבירה והצורך בהרתעה גוברים, פוחת משקלם של השיקולים האישיים" [ע"פ 6986/09 אברהם אורנשטיין נ' מדינת ישראל, פורסם].

8. שירות המבחן חותם את תסקירו בהמלצה להארכת התנאי וכי יסתפק בית המשפט בתקופת מעצרו המגיעה במועד בו ניתן גזר דין זה, כדי כחמשה חודשים. הטעם העיקרי להמלצה מקילה זו מצוי בהערכה שהנאשם נקי עתה מסמים, וכי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. סנגורו ביקש לתמוך טיעון זה בקביעה שהנאשם כבר עלה על פסים שיקומיים קודם לפרשתנו, אלא שמעד. ברם, עם כל הערכתנו לשירות המבחן ולא פחות מכך לבא כח הנאשם, דומה, שההערכה שעל הפרק נאשם שהשתקם או לפחות שמצוי הוא בשלב כזה או אחר של תהליך בכיוון זה, אינה ניצבת על קרקע איתנה. הדוגמא המוחשית ביותר למסקנתי זו מעוגנת בעמדתתי כלפי הערת קצינת המבחן שלא נפתחו נגדו תיקים פתוחים נוספים. ביחס לתקופה קודם לעבירה דנן, אין, הרי, משמעות לטענה זאת, שהרי בסופה של תקופה זו ביצע את העבירה החמורה שעל הפרק. ואשר לתקופה שלאחר מכן - ממילא מצוי הוא במעצר עד תום ההליכים, ופשיטא שבתקופה זו לא נפתחו כלפיו תיקים נוספים. אותה שגיאה הייתה גם נחלת הסניגור, שטען, למשל מעמוד 4 שורה 8 של סיכומיו, שבעברו

של הנאשם תהליך שיקומי שהצליח, לאחר שהשתחרר ממאסרו האחרון. חוששני, שגם בכך אין הרבה ממש, וסופה של פרשה מעיד על תחילתה: פשיטא לי, שאם אכן התנהל הליך שיקומי לאחר מאסרו האחרון שנחל הצלחה, לא היינו כאן היום. בשלהי טיעוניו, אף ציין בא כוחה הנכבד של המאשימה שגם בפעם הקודמת ביקש הנאשם לטעון להליך השיקום בו הוא מצוי, ואולם, התגלה לסופו של יום, שטענות אלה הן מן הפה ואל החוץ, שהרי הנה אנחנו כאן - ראה הפרוטוקול בת.פ. 8042/08 של בית משפט זה מיום 12.9.2009 בעמוד 5 משורה 11. ולאחר זאת, מה לנו משמעותי יותר מהעבירה נשוא הליך זה כדי ללמדנו על כך, שבסופו של דבר לא עלה הנאשם לאחר שחרורו ממאסרו הקודם על פסים שיקומיים כלשהם.

9. כללו של דיון במסקנה, שעל הפרק נאשם שגם לאחר סדרה של הרשעות בעבירות רבות ומגוונות, גם לאחר שידע שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי של שנה, וגם לאחר מספר תקופות מאסר ארוכות, לא למד את לקחו, והא ראה - הנה אנחנו כאן. על פני הדברים, לא זה המקרה בו ניתן לשקול את הארכת התנאי, ולהסתפק בתקופת מעצר הנאשם, כהמלצת שירות המבחן. כאמור לעיל, ער אני לחלוטין לנסיבות חייו הקשות של הנאשם ואף ניתן לכך ביטוי ברור במסגרת גזר דין זה. עם זאת, מן הצד השני, לבית המשפט גם אחריות לשלום הציבור ובטחונו, ואין הדעת נותנת שיקל בית המשפט ראש באחריותו זאת, גם אם, אכן, יש ממש בטענות הנאשם ביחס לאסונות הרבים שפקדו אותו לאורך כל חייו. על יסוד האמור אין מנוס מגזר דין שאינו נופל מאמצע מתחם הענישה, ודומני מחויב אני אף למעט מעבר לכך. ולכל היותר, כמתן ביטוי לשיקולי מדיניות המבקשים לעודד ולתמרץ קבלת אחריות על ידי נאשמים, אהיה נכון לאשר את הפעלת התנאי, דבר שממנו לא ניתן להימנע, בחופף לעונש שייגזר עליו בעקבות מעשיו אלה. בכך יינתן ביטוי לערך הרב שמוצא בית המשפט בנאשמים הנכונים לקבל את האחריות ולהודות בעבירות שביצעו.

10. סוף דבר, גוזר אני כדלקמן:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים. תקופת מאסרו תחושב מיום מעצרו, 30.12.2013.

הפעלת מאסר על תנאי - מופעל בזאת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם ביום 1.12.2008 בת.פ. - 177/08 של בית המשפט המחוזי ירושלים לתקופה של 12 חודשים. זאת, כאמור, בחופף להנ"ל.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום

שחרורו יעבור עבירה נוספת לפי פרק י"א לחוק העונשין.

זכות ערעור על פסק הדין תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 02 יוני 2014, במעמד הצדדים.